

Vsebina:

Prikaz, vrednotenje in interpretacija analiznih rezultatov.

- Box and Whisker graf, histogramski in poligonski prikazi, test normalne porazdelitve
- Interval zaupanja in statistični testi (F-test, različne izvedbe t-testa, Q-test)
- Uporaba linearne regresije za primerjavo rezultatov dveh metod.

Vaje nadgradijo in razširijo nabor instrumentalnih analiznih metod, ki so jih študentje uporabljali pri vajah v drugem letniku in vključijo dodatne vidike vrednotenja in interpretacije rezultatov.

Content (Syllabus outline):

Separation methods:

- Fundamentals of chromatography, different chromatographic methods – an overview.
- High performance liquid chromatography (HPLC system, chromatographic columns, different techniques in HPLC, detection, analytical applications).
- Ion chromatography (classification in ion chromatography, ion chromatographic systems, chromatographic columns, analytical applications).
- Thin layer chromatography (terminology, designs, identification and quantification, analytical applications).
- Gas chromatography (instrumentation, columns, detectors, analytical applications).
- Capillary electrophoresis (techniques, electroosmotic flow, electroferogram, analytical applications).
- Hyphenation of chromatographic techniques with mass spectrometry.

Presentation, evaluation and interpretation of analytical results

- Box and Whisker graph, histogram, polygon, test of normal distribution
- Confidence interval, statistical tests (F-test, t-test, Q-test)
- Use of linear regression for a comparison of the results of two analytical methods.

Laboratory class: Instrumental analytical methods and evaluation and interpretation of results.

Izbrana oz. posamezna poglavja iz:

- Francis, Rouessac, Annick Rouessac, Chemical Analysis - Modern Instrumental Methods, Wiley, 2000, Chichester. Or later editions. Chapters 1 to 5 and 8. 106 pages.
- James N. Miller, Jane C. Miller, Statistics and Chemometrics for Analytical Chemistry, 6th Edition, Pearson Education, 2010, Harlow. Chapters 2, 3, 5, 10, 6, 2. 65 pages.

V navedenih učbenikih so tudi rešeni računski primeri in naloge!

Dodatni viri

Fundamentals of Analytical Chemistry, D.A.Skoog, F.J. Holler, T.A. Nieman, Thomson Learning ARC-Brooks/Cole, 2012.

Gary D. Christian, Analytical Chemistry, Willey, 5th edition.

Analytical Chemistry, G.D. Christian, P.K. Dasgupta, K.A. Schug,
Wiley 2014.

Modern Practise of Gas Chromatography, R. L. Grob, E. F. Barry,
Wiley, 2004.

Encyclopedia of Chromatography, J. Cazes, Marcel Dekker,
2004.

Kemometrija in obdelava eksperimentalnih podatkov, J. Zupan, Inštitut nove revije, Zavod za humanistiko in Kemijski inštitut Ljubljana, 2009.

Cilji in kompetence

Pri predmetu študent študent pridobi znanja o separacijskih analiznih metodah. Pri vajah se usposobi za praktično izvedbo dodatnega nabora instrumentalnih analiznih metod. Zmožnost predstavitev, vrednotenja in interpretacije rezultativov osvojene v drugem letniku študent razširi z dodatnimi statističnimi prijemi.

Objectives and Competences:

Understanding and knowledge of separation methods.
Experimental skills and ability of using instrumental analytical methods.
Upgraded knowledge in interpretation and evaluation of analytical results.

Predvideni študijski rezultati / Intended Learning Outcomes:

Znanje in razumevanje

Študent razume temelje in uporabo obravnavanih analiznih metod. Študent osvoji dodatna znanja za predstavitev, vrednotenje in interpretacijo analiznih rezultatov.

Knowledge and Comprehension

Student fosters understanding of fundamentals and applications of analytical methods. Ability of evaluating, presenting and interpreting analytical results.

Uporaba

Študent zna izvesti analizne postopke in meritve vezane na obravnavane analizne metode ter ovrednotiti dobljene rezultate.

Application

Application
Student is able to perform analyses and evaluate analytical results

Refleksija

Student je kritičen do dobavljenih rezultatov in se zaveda omejitev analiznih metod.
Analysis
Student develops a critical attitude towards analytical result and is aware of the limitation of analytical methods.

Prenosljive spremnosti

Laboratorijske spretnosti, statistično vrednotenje in interpretacija rezultatov

Skill-transference Ability Laboratory skills, statistical methods, interpretation of analytical results.

interpretation of analytical results.

Metode poučevanja in učenja / Learning and Teaching Methods
Predavanja, vedenje razgovor, sodelovalno učenje

Predavanja, voden razgovor, sodelovalno učenje, reševanje problemov.

Načini ocenjevanja: Delež (v %)

Končna ocena:

Vaje 33,3 %
Izpit 66,7 %

Vaje: Esej: »Ovrednotenje kakovosti naravne vode«.

Predmet: Pisni izpit.

Predpogoj za izpit so uspešno zaključene vaje.

Več informacij o poteku študijskega programa z opisi predmetov najdete na www.fkkt.uni-lj.si/ pod:

<http://www.fkkt.uni-lj.si/sl/studij/bolonjski-studijski-programi-1-stopnje/visokosolski-studijski-program-kemijska-tehnologija-20152016/#c760>

Kromatografija

doc. dr. Mitja Kolar

Identifikacija in določanje organskih spojin

Sočasno določanje več organskih spojin

- Kromatografija: ločevanje spojin identifikacija-kvalitativna kvantitativna analiza

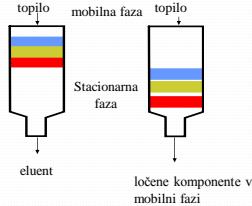
1903 - Cvet ločil listna barvila na koloni iz $CaCO_3$
topilo -petrolej

1937 - Ismailov, Shraiber začetki papirne
in tankoplastne kromatografije

1952 - plinska kromatografija

Kromatografija

Interakcija med molekulami topljenca in stacionarno fazo-fizikalni procesi

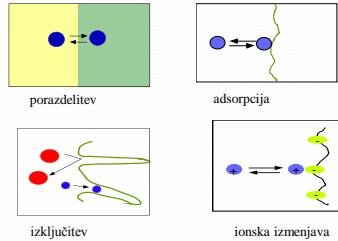
Kromatografske metode delimo:

- glede na prevladujočo interakcijo,
 - porazdelitev,
 - ionska izmenjava,
 - adsorpcija,
 - izključitev...
 - glede na agregatno stanje mobilne faze,
 - tekoča,
 - plinasta,
 - superkritični fluid npr. CO_2 ,
 - glede na lego, vrsto in nanos stacionarne faze,
 - glede na način izvedbe:
 - preparativno delo,
 - analitsko delo.

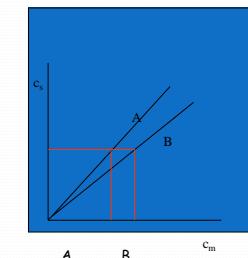
Princip kromatografskih separacij

- Porazdelitvena kromatografija (topljeni se porazdelijo med dve topili, ki se ne mešata)
- Adsorptivna kromatografija (topljeni se različno adsorbirajo na površino trdnega adsorbenta)
- Velikostno izključitvena kromatografija (ločevanje na osnovi velikosti molekul; makromolekule-polimeri, proteini)
- Ionska izmenjava (ločevanje nabitih zvrsti npr. kationov, anionov)
- Kolonska kromatografija, tankoplastna kromatografija

Princip kromatografskih separacij

Porazdelitvene/adsorpcijске izoterme

Spojine se različno porazdeljujejo med dve fazi zaradi različnih K

$K = c_s/c_m$ (porazdelitveni ali adsorpcijski koeficient)

Linearno

Nelinearno področje izoterm

Vpliv na K?

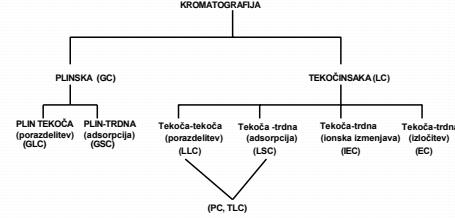
Večja interakcija s stacionarno/mobilno fazo

Delitev kromatografskih metod

- Delitev glede na lego, vrsto in nanos stacionarne faze:
 - stacionarna faza je v koloni-kolonska kromatografija (GC, HPLC) - instrumentalne metode
 - stacionarna faza je nanešena v tanki plasti-tankoplastna kromatografija - delno avtomatizirane

Delitev kromatografskih metod

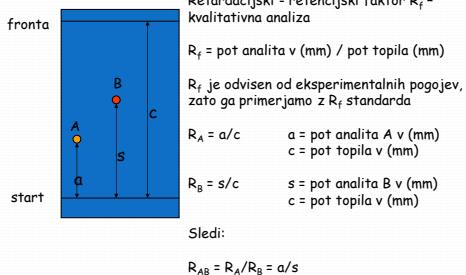
1. Agregatno stanje mobilne faze: plin - GC; tekoče - HPLC, SF
2. Princip ločevanja: adsorpcija, porazdelitev

Kromatografska ločba pri tankoplastni kromatografiji

- Mobilna faza potuje zaradi kapilarnih sil med parami delcev velikosti 60-100 Angströmov.
- Spojine so raztopljene v mobilni fazi in potujejo do določene razdalje.
- Zaradi različnega razmerja med adsorpcijo in / ali porazdelitvijo je čas zadrževanja spojin v stacionarni fazi različen.

Tankoplastna in papirna kromatografija

Plošče z nanešenim sorbentom (stac.f.)

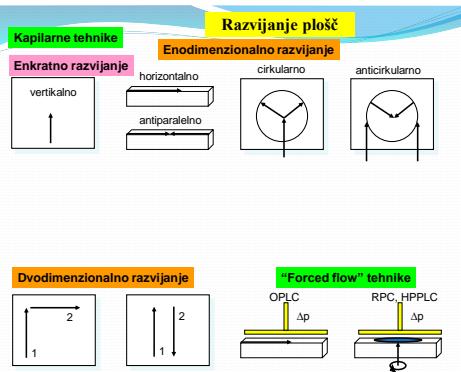
- **Izbor:** različni tipi sorbenta na različnih nosilcih v različnih velikostih
- **Vrste sorbentov:** splošno uporabni in posebni za določene probleme
- **Nosilci:** steklo (za neposredno vrednotenje kromatogramov)
plastična folija,
aluminijasta folija (cenejši, lahko se režejo s škarjam)

Sorbenti-stacionarna faza

- Silikageli (90% aplikacij)
- Aluminijev oksid
- RP- plasti (RP-2, RP-8, RP-18)
- Amino-, ciano- in diol faze
- Poliamidi
- Celuloze
- Kieselguhr
- Impregnirane plasti
- Plasti za ionsko izmenjavo

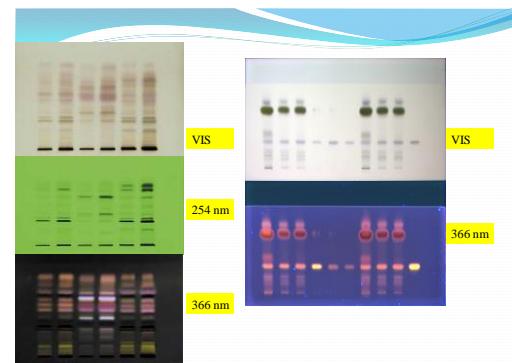
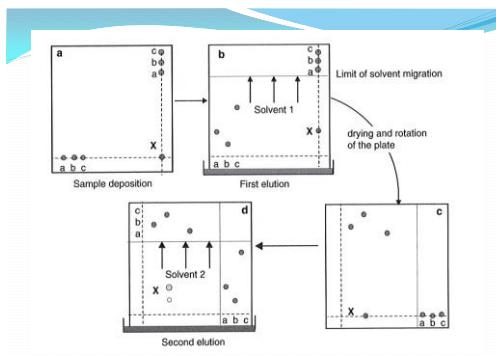
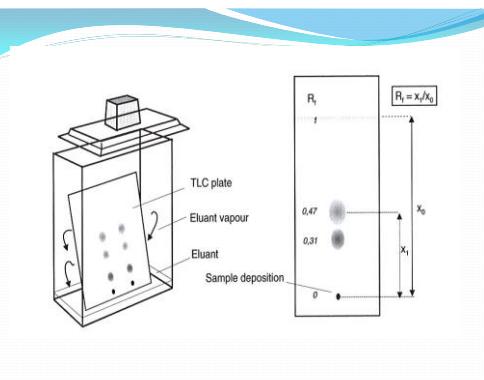
Polarnost sorbenta: Polarne stacionarne faze zadržujejo polarne spojine

Si > NH₂ > CN / Diol > RP-2 > RP-8 > RP-18

Detekcija spojin na ploščah

- Ločevanje obarvanih spojin: na plošči vidimo po razvijanju različne barvne lise.
 - Ločevanje brezbarvnih spojin: ploščo po razvijanju orosimo z različnimi reagenti, ki tvorijo obarvane produkte.
 - Opazovanje plošče po razvijanju pod UV svetlobo - za spojine, ki absorbirajo svetljico.

- Lipidi
 - Študij metabolizma (prirojene okvare, L/M test)
 - Doping kontrola

Uporaba za preiskave v industriji

- Razvijanje in optimizacija proizvodnih procesov
 - Monitoring proizvodnih procesov
 - "Validacije čiščenja"

Prehrana in živalska krma:

- Kontrola kvalitete
 - Aditivi (npr. vitamini)
 - Pesticidi
 - Testiranje stabilnosti (rok uporabe)

Vir: CAMAG

Področja uporabe TLC (nadaljevanje)

V farmaceutiki:

-
 - Kontrola kvalitete
 - Identifikacija in kontrola čistote
 - Preverjanje stabilnosti
 - Izolacija biološko aktivnih spojin iz rastlinskih materialov

Forenzične preiskave

- Detektiranje ponarejenih dokumentov
 - Raziskave zastrupitev
 - Analiza barvil

Okolje

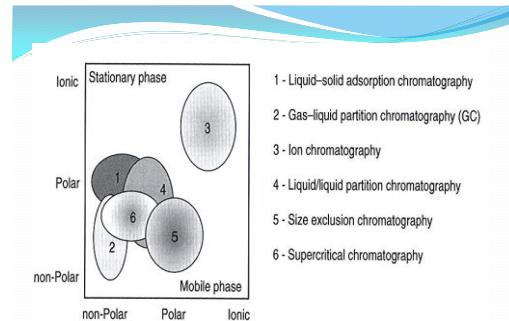
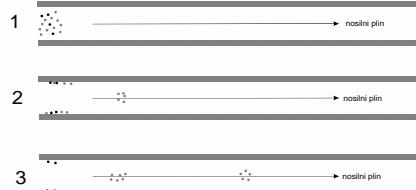
- Voda
 - Zemlja
 - Analize ostankova

Vir: CAMAG

Papirna kromatografija

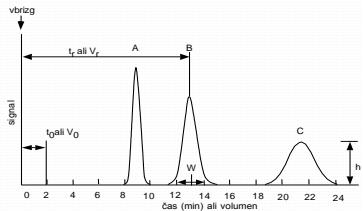
- Stacionarna faza je celuloza
- Princip ločevanja je adsorpcija in porazdelitev
- Poceni
- Filter papir manj stabilen, zato celulozo nanesejo na nosilec in se potem uporablja kot TLC

Kolonske kromatografije - stacionarna faza je v koloni Kako in zakaj se spojine ločujejo na kromatografski koloni?

Rezultat kromatografske analize = kromatogram

Iz kromatograma določimo število spojin v mešanici, identificiramo spojine in jih kvantitativno določimo.

Kromatografski parametri - kromatogram

- Retencijski čas - t_r - uporabimo za identifikacijo, primerjamo ga s t_r , znane spojine (standarda)
 - Mrtvi čas - t_m - čas, ki je potreben za zamenjavo mobilne faze v koloni
 - Korigiran retencijski čas
 - Mrtvi volumen - V_m
 - Retencijski volumen - V_r

Kromatografski parametri - retencijski čas

Retencijski čas (t_r) je čas, ki ga določena spojina potrebuje, da se pri izbranih pogojih eluira skozi kolono. To je čas, ko se komponenta zadržuje v koloni ter je konstanten za vsako spojino pri določenih kromatografskih pogojih, kot so dimenzija kolone, tip stacionarne faze, pretok in vrsta mobilne faze, velikost delcev v koloni in temperatura. Da sta dve komponenti ločeni, se morata njuna retencijska časa razlikovati.

Retencijski čas sestavlja dva dela; čas, ki ga spojina prebije v mobilni fazi (t_m) ter čas, ko se nahaja na stacionarni fazi (retencijski čas t_s):

$$t_r = t_m + t'_r$$

Kromatografski parametri - porazdelitveni koeficient K_D

Vsaka komponenta – analit A, ki jo nanesemo na stacionarno fazo je pod vplivom procesov sorpcije in desorpcije. Porazdelitev med stacionarno fazo SF in mobilno fazo MF opišemo kot porazdelitev:

$$A_m \leftrightarrow A_s$$

$$K_D = [A_s] / [A_m]$$

kjer je K_D porazdelitveni – termodinamski koeficient za analit A.

Višje vrednosti K_D pomenijo, da se analit bolj zadržuje v SF in posledično počasneje potuje skozi kolono!

Koncept števila teoretskih podov

Število teoretskih podov (N) je privzeto iz teorije destilacije (frakcionirna destilacija), pri kateri privzamemo, da je kolona za takšno destilacijo sestavljena iz velikega števila podov ali platojev, kjer je vzpostavljeno ravnotežje med fazama:

$$N = \frac{L}{H}$$

N predstavlja potencialno zmožnost kolone za separacijo, večji kot je N večja je učinkovitost.

N je proporcionalen z dolžino kolone, zato lahko s primerjavo H - višino poda, primerjamo učinkovitost različno dolgih kolon.

Kromatografski parametri - število teoretskih podov

Število teoretskih podov (N) je merilo učinkovitosti kolone. Definirano je kot razmerje med dolžino kolone (L) in višino poda (H), kar prikazuje enačba:

$$N = \frac{L}{H}$$

Učinkovitost kolone narašča, ko se višina poda zmanjšuje. Število teoretskih podov lahko določimo iz kromatograma z merjenjem retencijskega časa spojine in širine vrha pri bazni liniji:

$$N = 16 \left(\frac{t_r}{w}\right)^2$$

Bolje rezultate dobimo, če namesto širine vrha pri bazni liniji uporabimo širino vrha na polovični višini vrha, takrat enačbo zapišemo:

$$N = 5.54 \left(\frac{t_r}{w_{1/2}} \right)^2 \quad \text{kjer je: } w_{1/2} \text{ širina vrha na polovični višini vrha}$$

Kromatografski parametri - kapacitivni faktor

Razmerje med t'_r in t_m opisuje termodinamsko povezavo med topljencem v določenem kromatografskem sistemu, pri ravnotežnih pogojih nam to razmerje pove relativno število molekul topljenca v stacionarni oziroma mobilni fazi. Temu razmerju pravimo **kapacitivni faktor** - k' , ki ga izračunamo:

$$k' = \frac{t'_r}{t_m}$$

Kapacitivni faktor in retencijski čas sta odvisna od dolžine kolone in pretoka mobilne faze. Če je pretok mobilne faze nizek ali če uporabimo daljšo kolono, je daljši retencijski čas in posledično višji kapacitivni faktor. Idealne vrednosti kapacitivnega faktorja so v območju med 1 in 5. Kadarkje kapacitivni faktor mnogo manjši od 1, so se spojine eluuiale prehitro, če pa je večji od 20, so retencijski časi zelo dolgi oz. predolgi.

Kromatografski parametri - selektivnost

Selektivnost (α), predstavlja razmerje kapacitivnih faktorjev dveh spojin A in B.

$$\alpha = \frac{k'_B}{k'_A} = \frac{t_{r,B} - t_m}{t_{r,A} - t_m}$$

Spojina A mora imeti vedno krajši retencijski čas od spojine B. V skladu s tem je selektivnost enaka 1, ko se analita med sabo ne ločita, večja od 1 pa je takrat, ko je t_{rB} večji od t_{rA} in sta komponenti ločeni.

Selektivnost je odvisna od narave stacionarne faze, sestave mobilne faze in lastnosti analitov.

Za izboljšanje selektivnosti spremišnjamo oz. menjamo stacionarno fazo ali mobilno fazo ali obe.

Kromatografski parametri - ločljivost

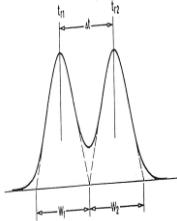
Ločljivost (R_s) predstavlja sposobnost kromatografske kolone, da loči dva analita. Definirana je kot razmerje med razliko v retencijskih časih dveh vrhov in povprečno širino teh vrhov. Idealno ločljivost na bazni liniji dosežemo takrat, ko so vrednost R_s med 1,5 in 2,0.

$$R_s = \frac{t_{r2} - t_{r1}}{\frac{w_{b2} + w_{b1}}{2}}$$

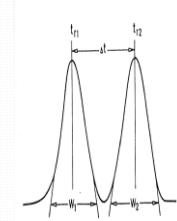
kjer je:

- t_r retencijski čas komponente,
- w_b širina vrha pri bazni liniji v časovni enoti.

Kromatografski parametri - ločljivost

Nepopolno ločena vrhova

Popolnoma ločena vrhova
 $R = 1,5$

Kromatografski parametri - simetričnost

Pri idealnih pogojih bi morali biti kromatografski vrhovi popolnoma simetrični, njihova oblika pa bi morala biti podobna Gaussovi krivulji. Toda v realnosti mnogo vrhov ni popolnoma simetričnih, pojavlja se lahko "frunting" ali "tailing" kromatografskega vrha. Asimetrijski faktor (A_f) se uporablja za določanje stopnje simetrije in je definiran pri 10 % višini vrha:

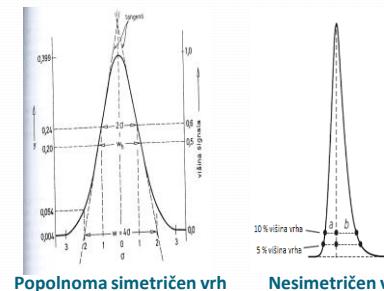
$$A_f = \frac{b}{a}$$

Faktor simetrije (T_f), ki se uporablja predvsem v farmacevtski industriji, se izračuna nekoliko drugače v tem primeru sta a in b leva in desna širina vrha na 5 % višini vrha.

$$T_f = \frac{a+b}{2a}$$

Sprejemljive vrednosti za A_f in T_f so do 2. Kadar je vrednost $T_f = 1$, to pomeni, da je vrh popolnoma simetričen, če pa je ta vrednost nižja od 1 govorimo o "fruntingu" kromatografskega vrha.

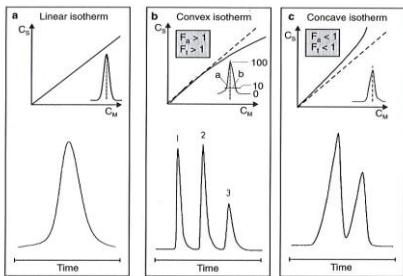
Kromatografski parametri - simetričnost

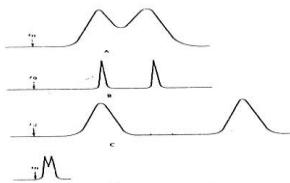
Popolnoma simetričen vrh

Nesimetričen vrh

Prikaz nesimetričnosti kromatografskih vrhov

Kromatografski parametri vpliv α in N

- A – slaba ločljivost,**
- B – večji N boljša ločljivost, (npr. lastnost SF, pretok MF),**
- C – enak N, boljša selektivnost, daljši čas analize, (sprememba MF, SF, temperature itd.)**
- D – slaba ločljivost, (vpliv L - prekratka kolona na N)**

Van Deemterjeva enačba

Klasična teorija podov ne razlaga vpliva:

- velikosti delcev,
- difuzije,
- pretoka,
- temperature ,
- nekaterih drugih dejavnikov na širitev kromatografskih vrhov.

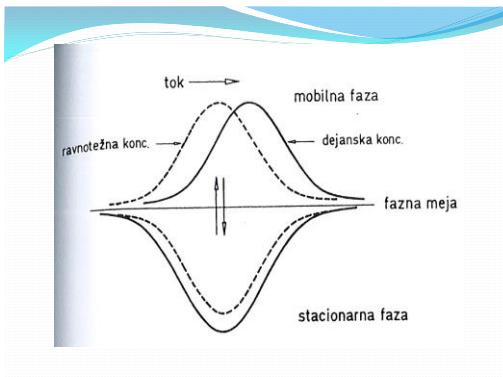
Pri kromatografskih določitavah sočasno poteka več različnih **kinetičnih** in **termodynamskih** kontroliranih procesov:

- motnje v pretoku mobilne faze,
- difuzija v mobilni fazici,
- nepopolno medfazno ravnotežje.

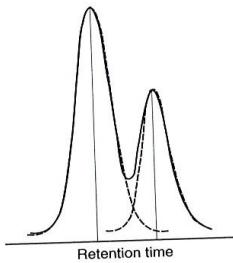
Zato zapišemo H kot vsoto:

$$H = H_s + H_m + H_p + H_d + H_{sm}$$

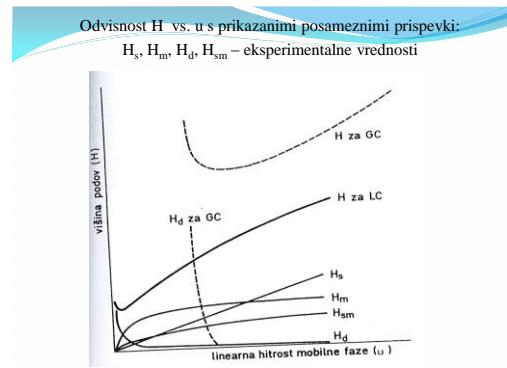
kjer je: H_s in H_m - učinek zaradi prenosa SF in MF, H_p - vpliv vrtinčastega toka, H_d - vpliv vzdolzne difuzije po koloni in H_{sm} - vpliv MF v porah SF.

Kaj je dekonvolucija kromatografskih vrhov?

Dekonvolucija kromatografskih vrhov s programsko opremo je **pristop, ki** ga uporabimo samo v primerih, ko kljub optimizaciji kromatografskih pogojev ne uspemo ustrezno ločiti vrhov.

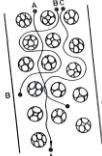
Van Deemterjeva enačba za GC

Van Demterjeva enačba

$$H = A + B/u + u(C_s + C_m)$$

kjer je A vrtinčast pretok,
u hitrost MF,

B aktsialna difuzija,
 C_s in C_m masni prenos na fazni meji.

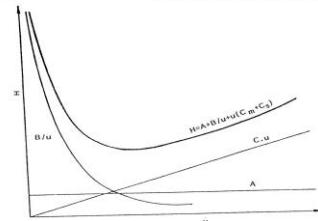
A - Vpliv vrtinčastega pretoka t.i. Eddy diffusion, velikost delcev, poljenje in geometrija kolone.

Manjši delci - višji tlaki a bolj enakomerno poljenje kolone.

B/u – aktsialna difuzija, prispevek je večji pri GC, posebno pri kapilarnih kolonah, medtem ko pri HPLC postane opazen pri zelo nizkih pretokih MF.

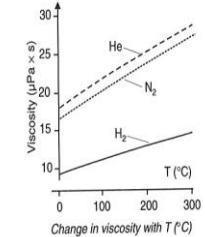
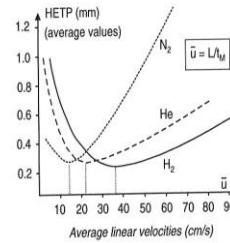
$u(C_s + C_m)$ – prenos snovi na fazni meji, vpliv pretoka MF in debeline ter lastnosti SF.

Značilni H/u diagrami pri plinski kromatografiji

Vrednost u – linearna hitrost določimo iz zvezne $H=H/t_r$, tako, da na kolono dolžine L injiciramo spojino, ki se na koloni ne zadržuje in izmerimo čas njenega potovanja skozi kolono.

Primerjava H/u diagramov za He, H₂ in N₂ pri GC

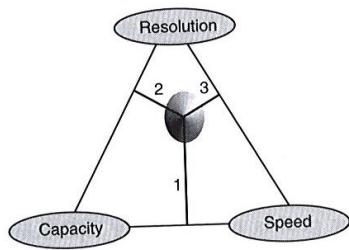
Kromatografija - povzetek

- Ločljivost ali resolucija $R = \frac{2 \cdot (t_1 - t_2)}{W_1 + W_2}$ Selektnost $\alpha = \frac{k'_1}{k'_1}$
 - Število teoretskih podov $N = L / H$ (dolžina kolone, H višina poda)
 - Teorija podov je osnova separecije na koloni (NN Martin, Syrene), ki pa ne pojasni vpliva velikosti delcev, difuzije, pretoka in temperature na širitev vrhov. Gre za vrsto kinetičnih in termodynamskih parametrov, ki so difuzijsko kontrollirani. Vsi so posledica: motenj v pretoku mobilne faze, difuzije mobilne faze in nepopolnega ravnoteže med fazama.
 - $H = H_s + H_m + H_p + H_d + H_{sm}$
 - Van Demerterja enačba $H = A + B/u + u(C_s + C_m)$ kjer je A vrtinčast pretok, u hitrost MF, B aksialna difuzija, C_s in C_m masni prenos na fazni meji.

$$H = H_s + H_m + H_p + H_d + H_{sr}$$

Van Demterjeva enačba $H = A + B/u + u(C_s + C_m)$ kjer je:
 A vrtinčast pretok, u hitrost MF, B aksialna difuzija, C_s in C_m masni prenos na fazni meji.

**Kromatografski trikotnik –
kromatografske ločbe so vedno kompromis glede
ločljivosti, hitrosti in kapacitete – množine
analiziranega vzorca!!!**

Kvantitativna kromatografska analiza – pristopi

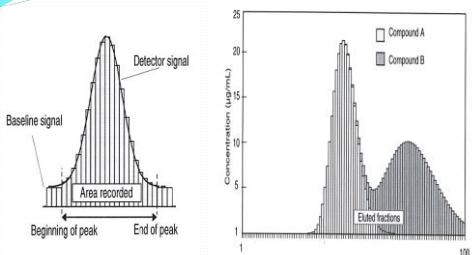
Osnova kvantitativne analize je površina kromatografskega vrha.

Površino določimo s pomočjo integratorja ali programske opreme in je odvisna od eksperimentalnih pogojev analize, zato vedno primerjamo površine kromatografskih vrhov standardnih raztopin in vzorcev!

Odziv detektorja mora biti linearen, posebej pomemben je signal bazne linije, še posebej pri nizkih koncentracijah analitov.

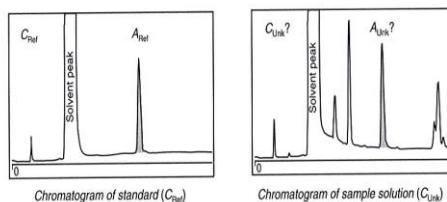
Pri sodobni kvantitativni analizi uporabljamo metode: eksterne standarda, večtočkovne kalibracije, metodo standardnega dodatka in metodo internega standarda.

Kvantitativna kromatografska analiza

Pazimo na: linearne območje detektorja, zveznost signala, bazno liniji, definicijo vrha – razmerje signal/šum, začetek oz. konec krom. vrha, koelucijo oz. dekonvolucijo vrhov itd...

Metoda eksternega standarda

$$C_{ref.} = C_s = K A_{ref.} = K A_s \quad in \quad C_{yz} = C_x = K A_{yz} = K A_x$$

sledi: $C_{vz.} = C_{ref.} A_{vz.} / A_{ref.}$

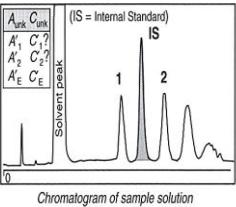
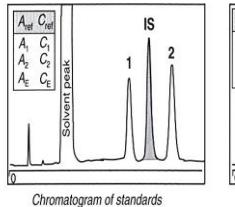
$$oziroma C_x = C_s A_x / A_s$$

Metoda internega standarda

*Interni standard je spojina, ki jo dodamo v vzorec in mora biti:
- čist,
- inerten, stabilen in
- ne sme biti predhodno prisoten v vzorcu.*

Imeti mora podobne kemijске lastnosti kot analit a ne sme vplivati na samo ločbo.

*Koncentracijsko območje
mora biti ustrezno izbrano – prilagojeno, prav
tako območje elucije oz. R_f*

$$m_1 = K_1 \cdot A_1$$

$$m_2 = K_2 \cdot A_2$$

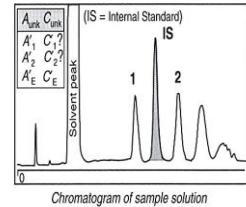
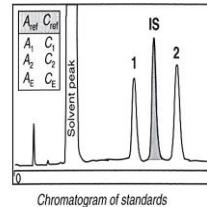
$$m_{\text{IS}} = K_{\text{IS}} \cdot A_{\text{IS}}$$

$$\frac{m_1}{m_{\text{IS}}} = \frac{K_1 \cdot A_1}{K_{\text{IS}} \cdot A_{\text{IS}}}$$

$$\frac{m_2}{m_{\text{IS}}} = \frac{K_2 \cdot A_2}{K_{\text{IS}} \cdot A_{\text{IS}}}$$

$$K_{1/\text{IS}} = \frac{K_1}{K_{\text{IS}}} = \frac{m_1 \cdot A_{\text{IS}}}{m_{\text{IS}} \cdot A_1}$$

$$K_{2/\text{IS}} = \frac{K_2}{K_{\text{IS}}} = \frac{m_2 \cdot A_{\text{IS}}}{m_{\text{IS}} \cdot A_2}$$

$$\frac{m'_1}{m'_{\text{IS}}} = K_{1/\text{IS}} \frac{A'_1}{A'_{\text{IS}}}$$

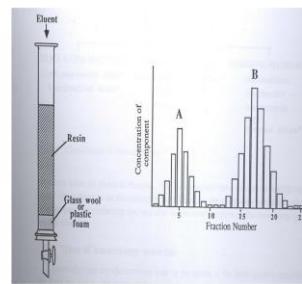
$$\frac{m'_2}{m'_{\text{IS}}} = K_{2/\text{IS}} \frac{A'_2}{A'_{\text{IS}}}$$

$$C'_1 = C'_{\text{IS}} K_{1/\text{IS}} \frac{A'_1}{A'_{\text{IS}}}$$

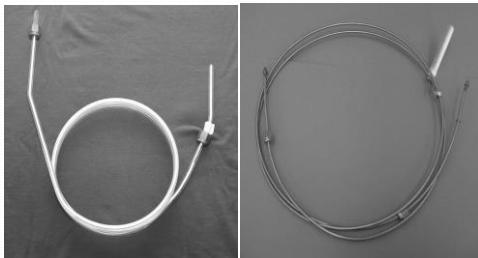
$$C'_2 = C'_{\text{IS}} K_{2/\text{IS}} \frac{A'_2}{A'_{\text{IS}}}$$

$$x_1\% = \frac{C'_1}{\text{mass of sample taken}} \times 100$$

Princip nizkotlačne kolonske kromatografije

Polnjene kolone

Kapilarna kolona

Načini injiciranja

ročno z brizgo (siringo)

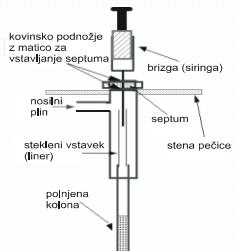
desorpcija s pasti ipd.

s plinsko brizgo iz
plinske faze nad
vzorcem (angl. *headspace*)

avtomatski vzorčevalnik

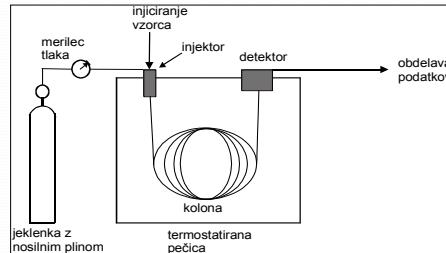

Nanašanje vzorca v polnjene kolone

Plinska kromatografija - GC (GLC, GSC)

Uporablja se za ločevanje in določanje hlapnih termično stabilnih spojin

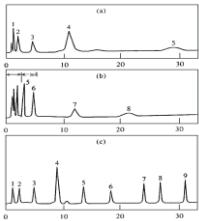
Kolone in polnila

Polnjena: iz stekla, kovine;
polnilo: adsorbenti, silikagel, diatomejske zemlje...
(kot nosilci tekoče SF)

Kapilarna: (ali: odprtia; angl. *open tubular*, OT); adsorpcijska SF: PLOT (angl. *porous layer* OT), tekoča SF na nosilcu: SCOT (angl. *support-coated* OT), tekoča SF na steni: WCOT (angl. *wall-coated* OT), iz kremenčevega stekla: FSOT (angl. *fused-silica* OT).

Važno še: dolžina, notranji premer, debelina SF.

Temperaturno programirana analiza

a) izotermno, nizka T

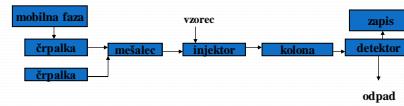
b) izotermno, visoka T

c) temperaturno
programiranje-
nevarnosti

$$H = A + B/T + CT$$

Vplivamo na topnost v
stacionarni fazi

HPLC

Izokratska - kdaj?

Gradientna analiza - za ločevanje več spojin različnih polarnosti

Črpalke kontinuirne batne črpalke s kombinacijo ventilov
diskontinuirne batne za majhne pretoke

Kolone

Material: nerjaveče jeklo, steklene kolone

Dimenzijs: premer: 2-5mm, večji preparativne

dolžina: 5-25cm

polnilo: delci sferični, pod 10µm

Stacionarne faze

NP -normalno fazna kromatografija

Polarna stacionarna faza

Mobilna faza nepolarna (ogljikovodiki) 5%

RP - reverzno fazna kromatografija -kromatografija z
obrnjeno fazo

Nepolarna stacionarna faza

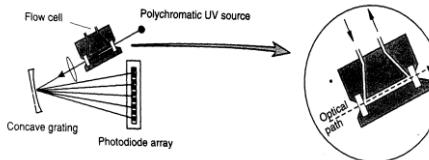
Mobilna faza polarna (voda/metanol/acetonitril) 94%

Izbira topila za raztopljanje vzorca

- Topilo naj bo enako kot je sestava mobilne faze v začetku analize
- Polarne vzorce raztopimo v vodi (dodatek metanola/acetonitrila, pH) in analiziramo na nepolarnih (RP) kolonah
- Popočenje kromatogramov zaradi spremembe mobilne faze!

Spektrofotometrični detektorji

Standardni UV-VIS, z nizom dinod (volumen celice do $20\mu\text{L}$), mikrocelice?

Spektrofotometrični detektorji

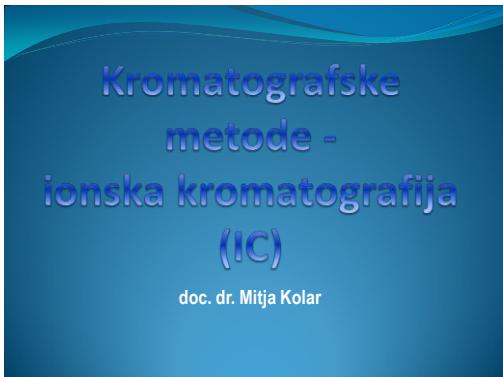
- Beerov zakon
- $A = \epsilon l c$ izvedba celice za nizke koncentracije izvedba za preparativno ločevanje

Problem: absorpcija svetlobe v mobilni fazi:
UV-čista topila

Vsa topila in dodatki problematični, če merimo absorbanco pri λ pod 220nm (acetatni pufri) primerni fosfatni pufri

Kvantitativna analiza

- Priprava umeritvene krivulje (standarde raztopine) ploščina kromatografskega vrha-množina

Vsebina predavanja

- Osnove in vrste IC kromatografije
 - Vrednotenje kromatogramov
- Razvoj, merilni sistem in teorija ionske izmenjave pri ionski kromatografiji
- Uporabnost IC kromatografije s primeri
 - Dodatna literatura

KAJ JE IONSKA KROMATOGRAFIJA?

Kromatografska separacija je posledica razlik v potovanju posameznih komponent pod vplivom mobilne faze, zaradi selektivnega zadrževanja ali retencije komponent na stacionarni fazi.

Ionska kromatografija zajema postopke separacije kemijskih spojin - prevladujoča interakcija je ionska izmenjava.

Vrste kromatografskih metod

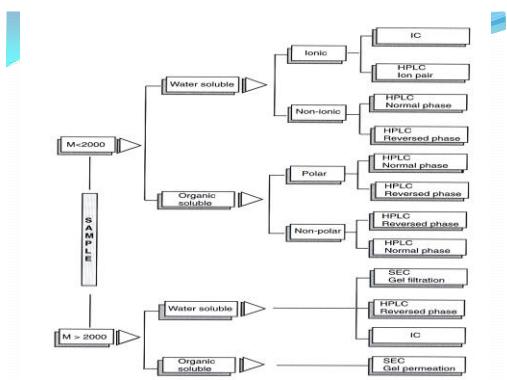
Plinska kromatografija (*GC*)

Superkritična tekočinska kromatografija (SFC)

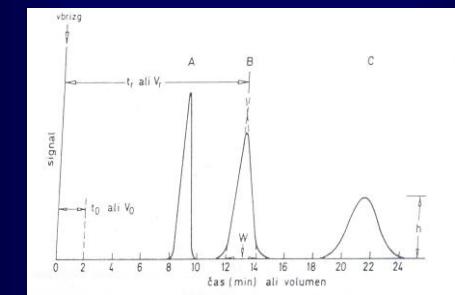
Tekočinska kromatografija (LC)

Kolonska
Tankoplastna (I)

- porazdelitev (*LLC*)
 - adsorbcija (*LSC*)
 - izločitev (*EC*)
 - ionska izmenjava (*HP-IC, HP-ICE, MP-IC*)

Rezultat analize = kromatogram

Kromatogram

- t_R - retencijski čas, je definiran kot čas, zadrževanja merjene komponente – analita na koloni.

t_R je **identifikacija** za vrsto eluirane zvrsti, a je odvisen od dimenzije kolone, vrste stacionarne in mobilne faze, pretoka, velikosti delcev v koloni in temperature.

Kvantitativno merilo za koncentracijo eluirano zvrsti je:

- površina kromatografskega vrha
 - višina kromatografskega vrha
 - širina kromatografskega vrha na polovični višini.

Kromatografija - osnovni pojmi

- Ločljivost ali resolucija $R = \frac{2 \cdot (t_{f1} - t_{f2})}{W_1 + W_2}$ Selektivnost $\alpha = \frac{k'_2}{k'_1}$
 - Število teoretskih podov $N = L / H$ (dolžina kolone, H višina poda)
 - Teorija podov je osnova separacije na koloni (NN 1952 Martin, Syrene), ki pa ne pojasni vpliva velikosti delcev, difuzije, pretoka in temperature na širitev vrhov. Gre za vrsto kinetičnih in termodynamskih parametrov, ki so difuzijsko kontrolirani. Vsi so posledica: motenj v pretoku mobilne faze, difuzije mobilne faze in nepopolnega ravnotežja med fazama.
 - Van Dermerjeva enačba $H = A + B/u + u(C_s + C_m)$ kjer je A vrtinčast pretok, u hitrost MF, B aksialna difuzija, C_s in C_m masni prenos na fazni meji.

MEDNARODNA OZNAKA ZA
IONSKO KROMATOGRAFIJO = IC

- IONSKA KROMATOGRAFIJA (SLO)
 - ION CHROMATOGRAPHY (ANG)
 - IONENCHROMATOGRAPHIE (D)

ION (gr. ion – potujoči) nanelektrén delec

KROMATOGRAFIJA (gr. chroma – barva; gr. graphein – pisati)

Danes je IC ločevanje in določevanje koncentracij nabitih zvrst na trdi stacionarni fazni koloni, ki poteka pretežno zaradi procesa *ionske izmenjave*.

Ionska kromatografija skozi čas I

- Ruski botanik Mihail Cvet na koloni, polnjeni s CaCO_3 , loči rastlinske pigmente klorofile in ksantofile – začetek kromatografij (1903).
- Gline in zeoliti predstavljata večji skupini naravnih ionskih izmenjevalcev. Prvi sintetični ionski izmenjevalci so se sprva uporabljali za mehčanje vode, deionizacijo in čiščenje raztopin (1930).
- Raziskave v okviru “Projekta Manhattan” postavijo teoretske osnove ionske izmenjave (1945).

Ionska kromatografija skozi čas II

- Razvoj sodobne tekočinske kromatografije (s teorijo porazdelitvene kromatografije Martin in Synge leta 1952 prejmeta Nobelovo nagrado za kemijo).
- 1975 začetek sodobne IC (Small, Stevens in Baumann) uporabijo ionsko izmenjavo na koloni in detektor za merjenje prevodnosti za določanje anionov in kationov.
 - Hiter razvoj ionske kromatografije do danes ne preseneča saj predstavlja hitro, sočasno, zanesljivo in natančno analitsko metodo.

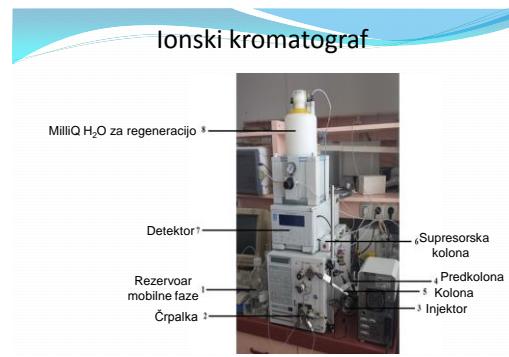
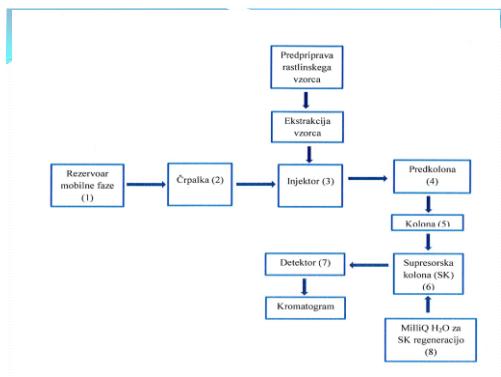
Ionska kromatografija

HP-IC (High Performance Ion Chromatography) Ionska izmenjevalna kromatografija visoke ločljivosti
Proces na koloni: ionska izmenjava in adsorpcija.
Analiza anionov in kationov.

HP-ICE (High Performance Ion Chromatography Exclusion) Ionska izključitvena kromatografija visoke ločljivosti
Proces na koloni: izključitev, adsorpcija.
Analiza šibkih organskih kislin, alkoholov, aminokislin, alchidov in ogljikovih hidratov.

MP-IC (Mobile Phase Ion Chromatography) Kromatografija ionskih parov
Proces na koloni: adsorpcija.
Analiza kationskih, anionskih površinsko aktivenih snovi, kovinskih kompleksov in maščobnih kislin.

Neodvisno od vrste ionske kromatografije le te delimo na:
enakolosko ali nesupresirano ionsko kromatografijo,
dvakolosko ali supresirano ionsko kromatografijo.

Mobilne faze

S spremenjanjem *sestave mobilne faze* v IC najbolj učinkovito vplivamo na *ločitev* komponent in na njihove *zadrževalne čase*.

Pri izbiri mobilne faze upoštevamo:

- združljivost z detektorjem,
 - naravo, topnost in koncentracijo analita,
 - pH, puferno kapaciteto, kompleksacijske vplive,
 - mešanje z organskimi topili.

Mobilne faze glede na vrsto IC

- Anionska: $\text{Na}_2\text{CO}_3/\text{NaHCO}_3$
 - Kationska: HCl , H_2SO_4 , oksalat/citrat
 - HPICE: HCl , heksansulfonska kislina
 - MPIC-A: NH_4OH , TMAOH
 - MPIC-B: HCl , heksansulfonska kislina

Selektivnost pri ionski izmenjavi

- Ionski radij
 - Naboj hidratiziranega iona
 - Vrsta ionskega izmenjevalca in topila
 - Sposobnost vezave monovalentnih kationov (K) na izmenjalna mesta pada od Tl^+ Ag^+ Cs^+ Rb^+ K^+ NH_4^+
 Na^+ H^+ Li^+ in za divalentne katione UO_2^{2+} Pb^{2+} Sr^{2+}
 Ca^{2+} Ni^{2+} Cd^{2+} Cu^{2+} Co^{2+} Zn^{2+} Mg^{2+} .
 - Za anione sposobnost vezave na izmenjalna mesta pada od
 SO_4^{2-} $\text{C}_2\text{O}_4^{2-}$ I^- NO_3^- Br^- Cl^- HCO_3^- CH_3CO_2^-
 OH^- F^- .

Črpalke v ionski kromatografiji

- Hitro doseganje visokih tlakov (do 400 atm)
 - Nepulzirajoče delovanje
- Pretoki med 0,1 in 10 ml/min
- Ponovljivost in nadzor pretoka (pod 0,5%)
 - Odpornost proti koroziji
 - Gradientno črpanje

Vrste črpalk v ionski kromatografiji

- Recipročne črpalke
(z eno, dvema ali več črpalnimi glavami)
- Membranske črpalke
- Črpalke z rezervoarjem in batom
- Črpalke, ki delujejo s pomočjo plina pod tlakom

Injektorji v ionski kromatografiji

- Ponovljivost injiciranj
- Vnos različnih volumnov
- Minimalna kontaminacija med injiciranjem
- Enostavnost, robustnost in avtomatizacija

V IC porabljamo injektorje z dozirnimi zankami ali "loop" injektorje, kjer lahko zanko z analitom napolnimo delno ali v celoti.

Kaj je ionska izmenjava?

- Ionski izmenjevalci so snovi, ki so pri stiku z raztopino elektrolita sposobni tega vezati, sočasno pa oddati ekvivalentno množino drugega iona, ki je bil vezan na izmenjalnih mestih.
 - Izmenjava poteka do vzpostavitev ravnotežja, na katerega vpliva vrsta eksperimentalnih parametrov (selektivnost, koncentracija, temperatura, izmenjalna kapaciteta...).

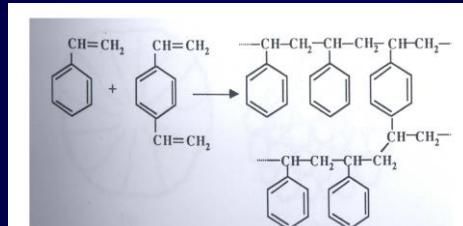
Stacionarne faze

Razlikujejo se po aktivnih funkcionalnih skupinah, ki so vezane na trdnem polimernem nosilcu (polistiren, polimetakrilat).

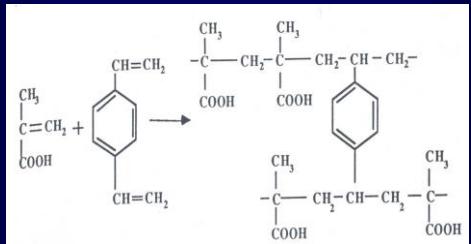
Za določanje kationov se uporabljata močno kisla sulfonska ($\text{-SO}_3\text{H}^+$) in šibko kisla karboksilna (-COO H^+) funkcionalna skupina.

Za določanje anionov se najpogosteje uporablja močno alkalna kvarterna ($-N(CH_3)_3^+OH^-$) ali šibko alkalna primarna aminска ($-NH_2OH^-$) funkcionalna skupina.

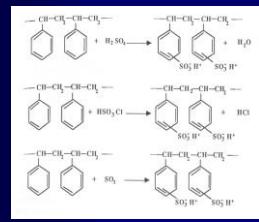
Stacionarne faze I – sinteza polimernega nosilca

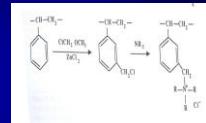
Reakcija stirena in divenilbenzena vodi do nastanka stiren-divenilbenzenskega polimera

Stacionarne faze I - sinteza polimernega nosilca

Reakcija metakrilne kisline in divenilbenzena, ki vodi do nastanka metakrilat-divenilbenzenovega polimera

Stacionarne faze II – vezava funkcionalnih skupin

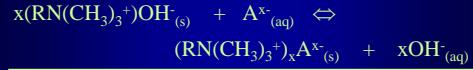
Reakcijski mehanizem vezave
($-\text{SO}_3^{\text{H}^+}$) funkcionalnih skupin
na stiren-divenilbenzenski polimer.

Reakcijski mehanizem vezave
($-\text{NR}_3^{\text{OH}^-}$) funkcionalnih skupin
na stiren-divenilbenzenski polimer.

Teorija separacije na koloni I

Pri potovanju anionske zvrsti A^{x^-} v mobilni fazi skozi kolono, na kateri so vezane $-\text{N}(\text{CH}_3)_3^{\text{OH}^-}$ skupine, pride do ionske izmenjave

Pri potovanju kationske zvrsti K^{x+} v mobilni fazi skozi kolono, na kateri so vezane $-\text{RSO}_3^{\text{H}^+}$ skupine, pride do ionske izmenjave

Teorija separacije na koloni II

$$K = \frac{[(RN(CH_3)_3^+)A^{x_{(s)}}] [OH^{-}_{(aq)}]}{[(RN(CH_3)_3^+)OH^{-}_{(s)}] [A^{x_{(aq)}}]}$$

Zapisana konstanta ravnotežja (K) nam pove, kako se bo nek anion zadrževal med **stacionarno** in **mobilno** fazo.

Večje vrednosti K kažejo, da se bo anion bolj zadrževal na stacionarni fazi in bo njegov zadrževalni čas na koloni daljši.

Teorija separacije na koloni III

$$\frac{[(RN(CH_3)_3^+)A^{x_{(s)}}]}{[A^{x_{(aq)}}]} = \frac{K [(RN(CH_3)_3^+)OH^{-}_{(s)}]}{[OH^{-}_{(aq)}]}$$

Ker je koncentracija $[OH^{-}_{(aq)}] \gg [A^{x_{(aq)}}]$ in $[(RN(CH_3)_3^+)OH^{-}_{(s)}] \gg [(RN(CH_3)_3^+)A^{x_{(s)}}]$, lahko enačbo zapišemo v obliki

$$\frac{[(RN(CH_3)_3^+)A^{x_{(s)}}]}{[A^{x_{(aq)}}]} = \frac{c_s}{c_m} = K_D$$

kjer je K_D porazdelitveni koeficient, c_s koncentracija analita v stacionarni fazi in c_m koncentracija analita v mobilni fazi.

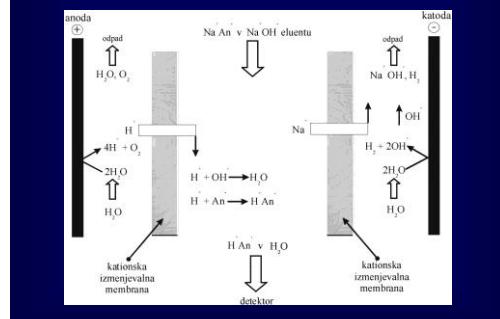
Vloga supresorske kolone

- Mobilno fazo pretvori v nediisocirano obliko.
Analit pretvori v popolnoma diisocirano - visokoprevodno obliko.
 - Kontinuirna regeneracija,
 - minimalna disperzija v supresoru,
 - minimalna kontaminacija v supresoru (nizka bazna linija),
 - pH obstojnost, odpornost na organska topila in mehanska odpornost.
- Vrste supresorjev: kemijski in elektrokemijski.

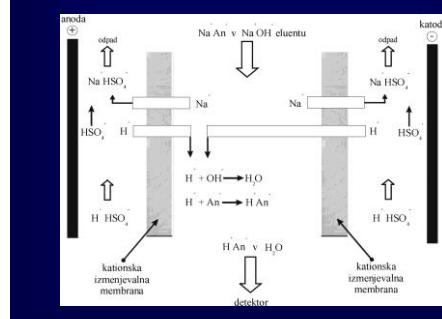
Delovanje supresorske kolone in reakcije

- V raztopini se natrijevi ioni izmenjajo s protoni in tako prevedejo močno prevoden natrijev hidrogenkarbonat v malo disociirano ogljikovo kislino
 - Po izmenjavi natrijevega nitrata (V) iz vzorca nastane dušikova (V) kislina
 - V primeru določanja anionov in uporabe karbonatnega pufrja kot eluenta se v supresorski koloni kationi (običajno Na^+) vežejo na ionski izmenjevalec, sprostiti se ekvivalentna količina H_3O^+ ionov, ki pretvorijo HCO_3^- in CO_3^{2-} ione v CO_2 in vodo, kar bistveno zniža električno prevodnost eluentja. Obenem pa se protioni merjenih anionov zamenjajo s H_3O^+ ioni in na ta način se bistveno poviša prevodnost merjenega ionskega para ($\text{H}_3\text{O}^+ / \text{ustreznem anionom}$).

Delovanje elektrokemijskega supresorja

Delovanje kemijskega supresorja

Detektor za merjenje prevodnosti

Električna prevodnost je sposobnost elektrolitov, da prevajajo električni tok med dvema paroma koncentričnih Pt elektrod, ki so v električnem polju.

Koncentracija - število ionov, njihov naboj, velikost, hitrost in temperatura vplivajo na prevodnost raztopin.

- Upornost ,Ohmov zakon $R = U / I$ [Ω]
 - Prevodnost $G = 1 / R$ [Ω^{-1} , S - Siemens]
 - Specifična upornost ρ ($R = \rho l / A$) [Ωm , Ωcm]
 - Specifična prevodnost $\chi = (l / \rho)$ [$\Omega^{-1}\text{m}^{-1}$, $\Omega^{-1}\text{cm}^{-1}$]
 - Molska prevodnost $\Lambda = \chi / c$ [$\text{Sm}^2\text{mol}^{-1}$]

Princip merjenja prevodnosti

- Z višanjem potenciala med elektrodama se veča tudi hitrost ionov v raztopini, zato je odziv detektorja odvisen od uporabljenega potenciala.
 - Uporabljamo oscilirajoče sinusoidne ali pulzirajoče napetosti "square", ki znižujejo moteče procese zaradi nastanka kapacitivne dvojne plasti ali Faradayskih elektrolitskih procesov.

Uporabljene napetosti imajo v med 100 in 10 000 Hz, zgornja meja je 1 MHz. Motete procese lahko uspešno zmanjšamo tudi z uporabo stiri elektrode celice za merjenje prevodnosti (med dvema notranjima referenčnima elektrodama je konstanten E, tok teče med zunanjima elektrodama, ko se prevodnost začne spremniti beležimo tok, ki je potreben za vzdrževanje E in je proporcionalen prevednosti).

Detektor za merjenje prevodnosti

- + Visoka občutljivost
 - + Univerzalnost za vse nabite analite
 - + Odziv na spremembe koncentracij
 - + Enostaven za izdelavo in miniaturizacijo
 - + Nizka cena in enostavno vzdrževanje

 - Ni občutljiv za šibko disociirane zvrsti
 - Odziva se tudi na sestavo mobilne faze

Drugi detektorji v IC

- Spektrofotometrija UV/VIS, AES, AAS
- Spektrometrija z induktivno sklopljeno plazmo *ICP-AES*
- Masna spektrometrija z induktivno sklopljeno plazmo *ICP-MS*
- Elektrokemijska detekcija (amperometrija, voltametrija, kulometrija in potenciometrija)

Uporabimo lahko vsak detektor, ki omogoča pretočno izvedbo!

Določanje koncentracij v IC

IC je relativna tehnika saj rezultate primerjamamo s standardom!

- **Umeritvena krivulja**, naj zajema interval pričakovanih koncentracij vzorcev in naj vsebuje najmanj 6 točk.
 - Uvedemo lahko **interni standard** in uporabimo umeritveno krivuljo kar minimizira merilno napako, vendar idealnega internega standarda pogosto nimamo.
- **Standardni dodatek** uporabimo, kadar imamo na voljo malo vzorca. Analizo ponovimo z več standardnimi dodatki različnih koncentracij.

Primeri uporabe IC

- Okolje analiza pitnih, površinskih in industrijskih vod (anioni, kationi, površinsko aktivne snovi)
- Živilska industrija (pijače, mleko, meso, ribe, sir, konzervirana hrana, olja)
- Industrija polprevodnikov (topila, kisline, baze)
 - Klinična kemija
 - Kmetijstvo
 - Papirna industrija
 - Gradbeništvo
 - Naftna industrija

